

Ποίημα

Σε πεδιάδες χρυσαμένειες,
κίτρινα βράχια χορεύουν,
Όπου η χνουδωτή κουκουβάγια ψιθυρίζει δια-
την ημέρα.

Οι ακτίνες του ήλιου, χορεύουν
πάνω στη Γη, Αθναλιάζοντας
την αγκαλιά αναδέννυθι της φύσης.

Τα μεταξένια βλέμματα λαμπρού,
αντανεκλώντας όνειρα μέσα σε
ένα ηλιολαδό ρυάκι.

Με, κάθε χόδι του αέρα της αυγής,
Ο κόσμος ζυγνά από τον ήλιο, παίρνοντας πείδι.

Ας αξιολογήσουμε τις βιτρίνες,
καθαρές και λαμπρές,

Ανάμεσα στα χρώματα της αυγής
και της διαδυόμενης νύχτας.

Σε κίτρινα βράχια και ψιθυρισμένες ανάδες, Βρίσκουμε
την ουσία της γλυκιάς εκκολίξης της ζωής.

Επίδιο Μπαρτί
Αδ3

Η Ξούγκλα

Στην Ξούγκλα περτούν οι ακείρες
του ήλιου και φαίνονται οι σκιές των
ανθρώπων. Μετά ξένια βλέμματα και σιγμές
ανάσας στην Ξούγκλα.

Κείσι μελλούγκα
Α'3

Χρυσούλα Σιαμέτη

A3'

Μια βότσα στη φύση

Βγήκα στη φύση μια βότσα,
επάνω μου χάλκισα αγκύρες του ήλιου,
και ένωθα πως με τυφλώνουν
τον πευκοβελώνες,
την ίδια στιγμή,
ήρθα σε μια στιγμή ανάσας,
παραθύρη από την ηρεμία της φύσης
και φαντάσθηκα δειξέ ανείκητες
από κουνιάδα βλαυράκια
να χορεύουν μπροστά μου,
δίπλα στα κίτρινα στάχια και
πάλω στη θρυμματισμένη άμμο,
αφαιρούμενος τον ήχο
των δικών μου βημάτων,
κάνοντας διαδοχικές ευχές
να μην τελειώσει ποτέ αυτή η στιγμή!

ΕΒΕΔΙΝΑ ΛΙΔΑ

Α' Β

Η

Ομορφιά της φύσης

Ζεστο γέβηγερ, οι ακτίνες του ήλιου να αντανακλώνται στην
λαδίνα θάλασσα.

Η θροιστική αμμος να καίει γιγαντιά τα πόδια μας.
Τα καναρίνια να κελαιδώνουν πετώντας στον καταγάλανο
ουρανό.

Τα βράδια τα πεφταστέρια σαν βροχή κλάινε.
Διαπραγές ευχές να γίνω τελώσει ποτέ.

Ένα όνειρο η φύση Α3 Λουσιάννα Νιουράικ

Η φύση είναι ποδή σιρόρη και ανατιέουε καθαρό αέρα
για διάσπρη ευχή που πάντα είχα είναι
να μετακοίω στη φύση
να θγαίνω έξω και από τις σιγές ανόσας
να αγου θράζομαι και να παραιορομαι
από την τυρωδιά των χνούδων κίτρινων σταχιών
και τις ακτινες του ήλιου να πέρζουν
στο πρόσωπο μου.